Digitale mantelzorg: De rol van de huisarts bij de toepassing van domotica bij ouderen

Haio: VAN DER LOO Nino , KUL
Promotor: DE LEPELEIRE Jan , KUL
Praktijkopleider: BEIRNAERT - CHIRURG/URGENTIE Jan , BEYEN Anne , DEPREZ Pieter , JACOBS Hans , MARTENS Frank

Context: De wereld wordt steeds meer een digitale wereld, daar is geen ontkomen aan. Ouderen zijn gemiddeld genomen in het dagelijkse leven nog 'minder digitaal', maar ook voor hen kan digitalisering grote voordelen opleveren, waarbij zeker ook kritische vragen mogelijk zijn. Vooral de toepassing van domotica in de thuiszorg heeft veel potentieel. Een belangrijke stelling in deze thesis is dat de huisarts een belangrijke rol kan spelen bij de implementatie van domotica bij ouderen. In de medische literatuur en in de praktijk is de huisarts echter zelden betrokken bij het toepassen van domotica. Hieruit volgt de belangrijkste vraag van deze thesis.

Onderzoeksvraag: Wat zijn voor huisartsen de drempels om domotica in te zetten bij zorg voor ouderen die nog zelfstandig thuis wonen?

Methode: Om een antwoord te vinden op de onderzoeksvraag werd er eerst een oriënterende literatuurstudie uitgevoerd. Op basis van de gevonden artikelen werden er vragen opgesteld voor een enquête die afgenomen is bij huisartsen die lid zijn van de huisartsenkring Noord-Limburg. Het doel was om een beeld te krijgen van de drempels die huisartsen ondervinden bij de implementatie van domotica.

Resultaten: Op basis van de literatuurstudie werden er zeven artikelen geselecteerd, die aan de basis lagen van de vragenlijst. De vragen zijn ingedeeld rond de mogelijke drempels, die geformuleerd zijn na het analyseren van de literatuur. In totaal hebben er 30 huisartsen de vragenlijst ingevuld. De antwoorden rond attitude van artsen tegenover de invoering van moderne technologie in het dagelijks gebruik, tonen een algemeen positieve attitude ten opzichte van domotica. Het gebrek aan kennis en ervaring lijkt een belangrijke beperking te zijn bij het opstarten van domotica. Het vertrouwen in de bescherming van privacy is eerder positief. Rond het thema organisatie is veel onduidelijkheid, de huisarts ziet zich hier vooral in een adviserende rol, waarbij de regie bij andere partijen in het zorgnetwerk ligt. Tenslotte is het financiële aspect aan de orde gesteld, wat de nood voor terugbetaling en bijgevolg de validering van domotica benadrukt.

Conclusie: Het aanbod van domotica bij de zorg voor ouderen is enorm, maar de implementatie van de beschikbare systemen is nog zeer beperkt. Met dit onderzoek is een eerste stap gezet om te kijken welke drempels huisartsen ondervinden bij het toepassen van domotica. Uit de gevonden literatuur en de resultaten van de enquête blijkt vooral een gebrek aan kennis, ervaring en organisatie. Om deze drempels te verlagen is bijscholing de belangrijkste maatregel. Daarnaast is de vorming van een goede rolverdeling binnen dit nieuwe zorglandschap van belang. Wat de rol van de huisarts hierin gaat zijn is op basis van de huidige bevindingen niet te zeggen. De huidige evidence is te beperkt en uitgebreider onderzoek is nodig om de kinderschoenen te ontgroeien en domotica een belangrijk onderdeel te maken van de thuiszorg voor ouderen.